

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 5. oktober 2017 i sag nr. BS 37A-5519/2016:

P

mod
Ankenævnet for Patienterstatningen
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøger P har nedlagt påstand om, at Ankenævnet for Patienterstatning tilpligtes at anerkende, at P er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for nedsat erhvervsevne som følge af den af patienterstatningen den 22. marts 2013 anerkendte patienteskade.

Sagsøgte ankenævnet for Patienterstatning har principalt nedlagt påstand om afvisning, subsidiært om frifindelse.

Spørgsmålet om afvisning er efter parternes påstand udskilt til særskilt behandling på skriftligt grundlag.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejeloovens § 218 a, stk. 2.

Ved afgørelse af 22. marts 2013 fandt Patientforsikringen, at P var berettiget til erstatning som følger efter forsinket behandling af rygmarsvpåvirkning.

Patientforsikringen fandt ved denne afgørelse og ved afgørelser af 30. januar 2014 og 29. september 2014, at P som følge af den ham overgåede skade havde krav på godtgørelse for svie og smerte og for varigt men, samt krav på erstatning for helbredsudgifter.

Ved afgørelse af 24. juni 2015 tillagde Patientforsikringen P yderligere erstatning for helbredsudgifter, men fandt ikke, at han var berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne og tabt arbejdsfortjeneste.

Denne afgørelse blev tiltrådt af Ankenævnet for Patienterstatning ved dennes

afgørelse af 11. marts 2016. Det fremgik af denne afgørelse, at P inden 6 måneder fra afgørelsen var meddelt kunne indbringe den for domstolene.

Nærværende sag blev anlagt den 15. september 2016.

Parternes synspunkter:

Sagsøger har til støtte for sin påstand om, at sagen ikke skal afvises gjort gældende, at stævningen er indgivet rettidigt.

Sagsøger har videre anført, at sagsøgte's afgørelse først blev meddelt sagsøger den 17. marts 2016.

Da stævningen er modtaget i Københavns Byret den 15. september 2016, er stævningen indgivet inden for 6 måneders fristen og dermed rettidigt.

Sagsøger har endvidere gjort gældende, at aftalelovens § 40 anvendes analogt i denne situation. Da stævning blev afsendt den 8. september 2016 beror det alene på forsinkelse i postbefordringen, at stævning først blev modtaget i Københavns Byret efter den 11. september 2016, nemlig den 15. september 2016.

Sagsøger har endeligt gjort gældende, at han ikke har ladet sig repræsentere ved en ikke mødeberettiget rettergangsfuldmægtig.

Sagsøgte har til støtte for sin afvisningspåstand principalt gjort gældende, at stævningen er indgivet efter søgsmålsfristens udløb. Sagsøgte har videre gjort gældende:

"...

Postforsinkelse

Det bestrides, at ankenævnets afgørelse af 11. marts 2016 (bilag E) "er at betragte som et løfte". Der er tale om en myndighedsafgørelse, som ikke er reguleret ved aftaleloven. Det bestrides således, at aftaleloven finder anvendelse på Ps fremsendelse af stævningen til retten. Hvorvidt søgsmålet er indgivet rettidigt, afhænger af en vurdering i henhold til § 58 d, stk. 2, i Klage- og erstatningsloven.

Ex tuto bemærkes endvidere, at P ikke har dokumenteret, at der har været nogen postforsinkelse.

Søgsmålsfrist

I processkrift 1, s. 2, gør P "gældende, at sagsøgte's afgørelse først blev meddelt sagsøger den 17. marts 2016. Da stævning er modtaget i

Københavns Byret den 15. september 2016, er stævning indgivet inden for 6 måneders fristen og dermed rettidigt".

Efter Kage- og erstatningslovens § 58 d, stk. 2, skal Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelser "indbringes for retten, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt".

Ankenævnets afgørelse af 11. marts 2016 (bilag E) blev sendt til Ps eboks, jf. bilag F, og er således omfattet af lovbekendtgørelse nr. 801 af 13. juni 2016 om Offentlig Digital Post, jf. dennes § 1.

Ifølge lovens § 10, nr. 1, anses "[m]eddelelser, der sendes under anvendelse af Digital Post, [...] for [...] at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for adressaten i postløsningen."

Af forarbejderne til § 10 fremgår følgende, jf. lovforslag nr. 160 af 13. april 2012, specielle bemærkninger til § 10:

"Forslaget har betydning for alle meddelelser, hvis fremkomsttidspunkt er af betydning.

Fremkomsttidspunktet er blandt andet afgørende for, hvornår forvaltningsakter får de tilsigtede retsvirkninger.

[...]

Det antages for eksempel, at forvaltningsakter, herunder afgørelser, i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelse er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig mod. Det er normalt uden betydning, om en afgørelse er kommet til adressatens kundskab.

[...]

Som nævnt antages meddelelse normalt at være sket, når afgørelsen er kommet frem til adressaten. Det er således normalt uden betydning, om eller hvornår adressaten rent faktisk gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen, dvs. om meddelelsen er kommet til adressatens kundskab.

[...]

En meddelelse, der sendes i Offentlig Digital Post, er tilgængelig, når

adressaten vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold."

[...]

Det er uden betydning, om adressaten har bragt sig i stand til at logge sig ind i Offentlig Digital Post, herunder om den pågældende har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur NemID eller digital signatur for borgeres vedkommende og NemID medarbejdersignatur eller digital medarbejdersignatur for virksomheders vedkommende. Adressaten bærer således risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af post i vedkommendes digitale postkasse."

Efter Klage-og erstatningslovens § 58, d, stk. 2, skulle P have indbragt Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse af 11. marts 2016 senest 6 måneder efter, at han fik afgørelsen meddelt.

Ankenævnet har på behørig vis oplyst P om denne søgsmålsfrist.

Ankenævnets afgørelse af 11. marts 2016 er til gået P ved digital post, der var til rådighed for ham samme dag kl. 09.01. Søgsmålsfristen udløb således den 11. september 2016.

Stævningen, der er stemplet som modtaget i retten den 15. september 2016, er således indgivet efter udløbet af søgsmålsfristen. Allerede af denne grund skal søgsmålet afvises.

Det gøres endvidere gældende, at sagen skal afvises, idet stævningen ikke inden udløbet af søgsmålsfristen er indgivet af P selv, eller nogen der efter retsplejelovens regler om rettergangsfuldmagt er berettiget til at give møde på hans vegne.

Efter retsplejelovens § 260, stk 2 er advokater eneberettigede til at give møde som fuldmægtige for parter. Stævningen er ikke indgivet af en advokat, men af Køben-havns Retshjælp ved medarbejderen M

Retshjælpen er ikke omfattet af undtagelserne til advokaters eneret til at repræsentere andre i retsplejelovens § 260, stk. 2, jf. samme bestemmelses stk. 3, 5, 6, 7, 9 og 10, og ved søgningen på advokatnøglen.dk optræder der ingen advokat med efternavnet M og et fornavn, der begynder med B.

Rettens begrundelse og afgørelse

Ankenævnet for Patientforsikringens afgørelse af 11. marts 2016 blev meddelt sagsøger P i dennes eboks den 11. marts 2016 jf. det fremlagte skærbillede.

Da sagen først blev anlagt den 15. september 2016 er fristen på 6 måneder overskredet, hvorfor Ankenævnet for Patienterstatningens påstand om, at sagen skal afvises, tages til følge som nedenfor bestemt.

Det af sagsøger anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Thi kendes for ret:

Nærværende sag afvises.

Inden 14 dage betaler sagsøger P sagens omkostninger med 12.500 kr.

H. Fog-Petersen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 5. oktober 2017.

Susan Larsen, kontorfuldmægtig